

er ydet af de andre Videnskabsgrene, selv paa det historiske Omraade i speciel Forstand.

Hvad § 3 angaar, vil jeg bemærke, at det forekommer mig mest rimeligt, at man lader Plads staa aaben til, at det private Initiativ, om jeg saa maa sige, kunde komme til at gøre sig gældende. Jeg er ganske enig med den ærede socialdemokratiske Ordfører om, at det er rigtigt og godt, at denne Sag bliver taget op fra Offentlighedens, fra Statens Side, men man burde ikke udelukke, hvad de heller ikke gør i Norge, at ogsaa private faar Lejlighed til at støtte disse Formaal. Det forekommer mig unægtelig, at der var god Grund til, at man netop herhjemme viste noget større Offervillighed med Hensyn til det, jeg vil kalde almindelige videnskabelige og kulturelle Forhold, end man hidtil har gjort. Man bør vise overfor Offentligheden, ogsaa i Udlandet, at det danske Folk ikke blot tjener Penge til rent materielle Formaal, men ogsaa er villigt til at ofre noget. Det burde de Rigmænd, der har faaet de store Indtægter, virkelig vise, at de er villige til.

Jeg haaber, at denne Sag vil gaa glat igennem Rigsdagen; og efter hvad jeg nu har hørt, vil jeg ogsaa haabe, at den paa en vis Maade stemmer Rigsdagen gunstigt overfor det andet kulturelle Spørgsmaal, som vi forleden havde til Debat her, og som unægtelig i finansiell Henseende spiller en meget betydelig Rolle. Jeg haaber altsaa, at dette overhovedet maa vise sig med Hensyn til de Forpligtelser, som Rigsdagen har overfor kulturelle og aandelige Formaal. Og jeg vil da som Afslutning med Hensyn til den Rask-Ørstedes Fond sige, at jeg glæder mig specielt over, at man vil lægge Hovedvægten paa at fremme Samkvæmmet med Norden paa det videnskabelige Arbejdes Omraade, og at man stærkt betoner, at selv om man vil drage fremmede Videnskabsmænd herind og derigennem arbejde for Kendskab til fremmed Videnskab, vil man betragte det at arbejde for, at dansk Videnskab bliver bekendt i Udlandet, som noget af det allervæsentligste.

I øvrigt haaber jeg, som sagt, at Lovforslaget maa blive fremmet hurtigt, idet jeg fuldstændig giver Motiverne Ret i, at skal vi, om jeg saa maa sige, tage Tøten

paa den rette Maade, maa vi tage den i Øjeblikket.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Jeg takker de 4 ærede Ordførere for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet, og som giver mig Anledning til at haabe, at det vil gaa ret glat igennem dette høje Ting. Af de Indvendinger, der er fremkommet mod Lovforslagets Affattelse, skal jeg omtale den, der vistnok er gjort af alle 4 ærede Medlemmer: at man ikke i Komiteen har medtaget Repræsentanter for Landbohøjskolen og for Polyteknisk Læreanstalt. Naar det ikke er sket, er det ikke, fordi det ikke har været under Overvejelse i Ministeriet, men det er dels under Hensyn til, at disse to Læreanstalter jo har en lidt mere teknisk praktisk Karakter end Universitetet og Videnskabernes Selskab, dels af den Grund, at hvis man gør det, vil man vistnok ikke faa den fornødne Balance i Komiteen, saaledes som den nu er foreslaaet sammensat; man vil da blive nødt til at tage et Par Medlemmer til fra anden Side.

Nu har man udtrykkelig i § 2 bestemt, at Universitetets to Medlemmer skal vælges blandt Videnskabsmænd, hvis Fag falder udenfor Videnskabernes Selskabs Omraade, og det er sket, fordi Videnskabernes Selskab kun omslutter det historisk-filosofiske og det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet, og for at man altsaa ikke skulde faa en ensidig Sammensætning af Komiteen med for stor Vægt paa den naturvidenskabelige Side, samt for at Fonden foruden dens øvrige Betydning, ogsaa skulde have den at være et Slags Supplement til Carlsbergfonden. Derfor har man indenfor Udvalget ønsket saa vidt muligt at sikre ogsaa de andre Videnskabsgrene en Repræsentation; og man har gjort sig Umage for at sikre den saa nøje som muligt, idet Videnskabernes Selskab ønsker, at af de to Medlemmer vælges en fra den historisk-filosofiske og en fra den matematisk-naturvidenskabelige Side, samt at Universitetets Medlemmer for at veje op derimod ikke maatte høre til nogen af disse to Sider, men derimod skulde høre til de andre, som repræsenterer de forskellige betydelige Fag, der maatte være udelukkede: Klinisk Medicin,